

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar att kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (ärende COMP/39.092) i den del som de hålls ansvariga för att ha deltagit i ett fortlöpande avtal eller ett samordnat förfarande på marknaden för badrumsinredning och fixturer i Tyskland, Österrike, Italien, Frankrike, Belgien och Nederländerna.

Sökandena har anfört sju grunder till stöd för sin talan.

De hävdar för det första att kommissionen inte har undersökt det ekonomiska sammanhanget och därmed inte kan anses ha visat att de påstådda överträdelserna hade ett konkurrensbegränsande syfte i lagens mening. Sökandena hävdar att kommissionen inte hade laglig rätt att presumera (eller finna) att diskussioner som i) sker mellan icke-konkurrenter och som ii) rör ett icke-ekonomiskt pris som en aktör betalar hade ett konkurrensbegränsande syfte.

De hävdar för det andra att kommissionen inte kunde hålla sökandena ansvariga för en överträdelse vad avser kranar med hänsyn till den första grunden och med hänsyn till den omständigheten att sökandena inte producerar kranar.

Sökandena gör för det tredje gällande att kommissionen inte har bevisat att den påstådda överträdelserna har ägt rum i lagens mening, bland annat eftersom dess analys av bevisningen var felaktig, vad avser Frankrike, Italien och, vad rör Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft, Tyskland.

Sökandena hävdar för det fjärde att kommissionen inte har försökt utreda om överträdelserna i Nederländerna var tidsbegränsad.

Sökandena hävdar för det femte att kommissionen inte

- i) inte har formulerat sina påståenden i meddelandet om invändningar på ett adekvat sätt och
- ii) inte har insamlat och presenterat relevant och potentiellt friande bevisning.

Detta sätt att förfara har enligt sökandena skadat deras rätt till försvar.

Sökandena gör för det sjätte gällande att utredningen i det aktuella ärendet var selektiv och godtycklig med hänsyn till att många bolag som anklagats för att ha deltagit påstådda olagliga möten och diskussioner aldrig har utretts.

Sökanden hävdar för det sjunde att bötesbeloppet är orättmätigt och oproportionerligt högt, särskilt eftersom inverkan på marknaden inte har utretts. Sökanden anmodar därför domstolen att utnyttja sin obegränsade behörighet enligt artikel 261 FEUF för att nedsätta bötesbeloppet.

Talan väckt den 8 september 2010 — Sanitec Europe mot kommissionen

(Mål T-381/10)

(2010/C 301/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finland), (ombud: J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor och advokaterna P. Lindfelt och K. Struckmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara, helt eller delvis, kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39092 — Sanitetsgods,
- fastslå att sökanden inte bär något ansvar för konkurrensbegränsande åtgärder avseende kranar och vid behov ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det däri anges att sökanden (eller sökandens dotterbolag) är ansvarig,
- dessutom, eller alternativt, sätta ned bötesbeloppet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, och
- eventuellt göra andra förordnanden som är påkallade med hänsyn till omständigheterna i målet.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar med stöd av artikel 263 FEUF att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39092 — Sanitetsgods, avseende en konkurrensbegränsande samverkan på den belgiska, tyska, franska, italienska, nederländska och österrikiska marknaden för sanitetsgods för badrum innebärande en samordning av försäljningspriser och utbyte av känsliga affärsuppgifter, samt i andra hand nedsättning av de böter som sökanden har ålagts.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden följande grunder:

För det första har kommissionen underlåtit att bedöma eller undersöka det ekonomiska sammanhanget och har därför inte lyckats visa att de påstådda överträdelserna har haft ett konkurrensbegränsande syfte. Kommissionen hade ingen lagenlig rätt att presumera (eller att fastslå) att samtal (i) mellan företag som inte är konkurrenter (ii) som handlade om ett icke-marknadsmässigt pris som ingen aktör på marknaden betalar hade ett konkurrensbegränsande syfte.

För det andra saknade kommissionen fog för att hålla sökanden ansvarig för en överträdelse av konkurrensreglerna avseende kranar med beaktande dels av den första grunden, dels av den omständigheten att varken sökanden eller dess dotterbolag tillverkar kranar.

Dessutom har kommissionen inte lyckats styrka att den överträdelse av konkurrensreglerna som sökanden påstås ha gjort sig skyldig till har ägt rum, framför allt därför att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av bevisningen i Frankrike, Italien och vad beträffar Keramag Keramische Werke AG i Tyskland.

För det fjärde har kommissionen inte visat att det föreligger något intresse av att konstatera att det förelåg ett åsidosättande i Nederländerna som nu är preskriberat.

Vidare har kommissionen (i) inte framfört kritiken på ett lämpligt sätt i meddelandet om invändningar och (ii) inte godtagit eller redovisat relevant bevisning som kan styrka sökandens oskuld. Dessa felaktigheter vid handläggningen begränsade oåterkalleligen sökandens rätt till försvar.

Sökandebolaget anför genom en ytterligare grund att det inte kan anses ha ett direkt och individuellt betalningsansvar för bötesbeloppet på 9 873,060 euro. Det har inte visats att bolaget självt har gjort sig skyldigt till något olagligt agerande. Det hade endast ett ansvar i egenskap av moderbolag och kan i denna egenskap inte åläggas ett direkt och individuellt betalningsansvar för böter. Dessutom angavs inte möjligheten att bolaget skulle kunna komma att åläggas ett direkt och individuellt betalningsansvar i meddelandet om invändningar, vilket utgör ett sådant åsidosättande av handläggningsregler som motiverar en ogiltigförklaring.

Det var vidare fel att betrakta sökanden som solidariskt ansvarig för sitt dotterbolag Keramag Keramische Werke AG:s agerande. Sökandebolaget ägde inte samtliga andelar i Keramag Keramische Werke AG under den berörda perioden. Det hade inte en sådan ställning att det kunde utöva, och det utövade inte, bestämmanderätt över dotterbolaget.

Dessutom var utredningen i ärendet selektiv och godtycklig då många företag som påstås ha deltagit vid olagliga möten eller samtal aldrig åtalades.

Slutligen var bötesbeloppet orimligt och oproportionerligt högt framför allt med hänsyn till att planerna inte genomfördes och inte fick några effekter på marknaden. Sökanden yrkar att domstolen ska sätta ned bötesbeloppet med stöd av sin obegränsade behörighet enligt artikel 261 FEUF.

Talan väckt den 9 september 2010 — Villeroy et Boch mot kommissionen

(Mål T-382/10)

(2010/C 301/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Villeroy et Boch (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna J. Philippe och K. Blau-Hansen, samt A. Villette, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den mån som sökanden berörs därav,
- alternativt, sätta ned det bötesbelopp som sökandens ålagts att betala genom det angripna beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har i huvudsak yrkat delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat EES) (ärende COMP/39092 — badrumsutrustning), avseende en konkurrensbegränsande samverkan på marknaderna i Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Nederländerna och Österrike för badrumsutrustning, vilken avsåg samordning av försäljningspriserna och utbyte av känsliga affärsuppgifter.

Sökanden har åberopat sju grunder till stöd för sin talan enligt följande:

- Artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES har åsidosatts genom att överträdelsen klassificerades som en enda, komplex och fortgående överträdelse och svaranden därmed åsidosatte sin skyldighet att göra en rättslig bedömning av det individuella beteende som kan tillskrivas det angripna beslutets adressater.
- Den motiveringsskyldighet som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF har åsidosatts, eftersom svaranden inte definierade de relevanta marknaderna tillräckligt precist i det angripna beslutet.
- Det har inte styrkts att sökanden deltagit i de överträdelser som skett i Frankrike.
- Principen *nulla poene sine lege* som föreskrivs i artikel 49 första stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), och principen, som föreskrivs i artikel 49 tredje stycket i stadgan, jämförd med artikel 48 första stycket i stadgan och artikel 23 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾, om att sanktionen ska vara proportionerlig mot den felaktighet som begåtts, har åsidosatts, eftersom svaranden ålade sökanden och dess moderbolag att solidariskt betala det ålagda bötesbeloppet.
- Bötesbeloppet har beräknats felaktigt, eftersom svaranden tog hänsyn till omsättning som sökanden haft som inte har något samband med de anmärkningar som framfördes vid beräkningen av böter.